

ressò mont-roigenc

CARTA DEL MH PRESIDENT DE LA GENERALITAT A LES ÀVIES I AVIS DE CATALUNYA

Miquel Anguera, “Beatet”

14-02-2020

Aquesta carta del MH President de la Generalitat, Quim Torra, fou llegida el passat 7 de febrer a la trobada del Col·lectiu Taca d'Oli d'Àvies i Avis per la Llibertat dels presos/es i exiliades/ts, a la Casa de Cultura de Mont-roig, en la commemoració de les 100 setmanes que l'esmentat col·lectiu local es manifesta pels carrers de la Vila, demanant la llibertat dels presos/es polítics i exiliats/des. Pel seu interès us la reproduïm).

Estimades àvies, estimats avis de tot Catalunya,

Amb la fermesa de l'experiència i de la dignitat, veniu d'arreu i de lluny. I no teniu por.

No teniu por d'exigir a la classe política unitat, aquella mateixa unitat que va fer possible l'1 d'octubre: el dia que 2,4 milions de persones vam anar a votar. El dia que vam haver de defensar les urnes amb els nostres cossos.

Aquell dia no vau tenir por. Us vau emocionar i vau plorar. D'il·lusió i de joia. Però també de ràbia i d'indignació per cada cop de porra, per cada cop que intentaven arrabassar una urna dels nostres braços.

I l'endemà us vau llevar amb la certesa que havíem fet una cosa seriosa: havíem votat! I tampoc no vau tenir por.

Però ara teniu por del silenci. De la desunió dels partits independentistes.

No voleu els nostres a la presó ni a l'exili per haver fet possible el tast de llibertat de l'1 d'octubre. No voleu que ens mantinguem ancorats en uns temps que vosaltres ja voleu oblidats del tot.

I no us canseu d'exigir unitat perquè sabeu prou bé que sense la unitat que tant

reclameu no avançarem. No farem res. No anirem enlloc.

Per això us demano que no defalliu, perquè el silenci només ens menarà al desengany, a la desil·lusió de saber-nos vençuts quan ho teníem tan a prop.

Si normalitzem la repressió, la història ens passarà comptes. Com deia l'avi

Carbonell aquell primer Onze de setembre després de la mort del dictador Franco:

“que la prudència no ens faci traïdors”.

És amb la mobilització, amb la lluita no violenta com la vostra o la de la jovenalla,

que assolirem la llibertat.

Insistiu a les vostres filles i fills, a les vostres netes i nets, a les amigues, als veïns... a tothom que tingueu a l'abast perquè només amb vosaltres i els vostres, només si fem pinya, si estem ben units, cridant ben fort, podrem fer el pas endavant que ens cal, podrem assolir la tan anhelada llibertat.

Gràcies. Hi va ser l'1 d'Octubre i hi sou ara. Sou les nostres àvies i els nostres avis. Sou un tresor preuadíssim. Sou la nostra memòria. Sou dignitat.